

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
judecător: V.Sandu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: Iu.Cimpoi, A.Danilov, I.Secrieru

Î N C H E I E R E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivanov Oxana,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ivanov Oxana
împotriva Nataliei Gațcan, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Asterra
Grup” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral
cauzat în rezultatul accidentului rutier, precum și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Ivanov Oxana și menținută hotărârea Judecătoriei
Chișinău (sediul Centru) din 16 ianuarie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a ț ă:

La 8 august 2016, Ivanov Oxana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Nataliei Gațcan, intervenient accesoriu CA „Asterra Grup” SA, privind
repararea prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul accidentului rutier,
precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că la 23 iunie
2016, aproximativ la ora 15:19, fiind la volanul automobilului de model „Mercedes-
Benz 180 C” cu n/î XXXX, deplasându-se de pe strada Arborilor spre strada
N.Testimițeanu și virând pe lângă stația de alimentare peco, a fost tamponată de
automobilul de model „Lexus NX 200” cu n/î XXXX, la volanul căruia se afla Natalia
Gațcan.

A menționat Ivanov Oxana că după tamponare a oprit automobilul și a contactat
poliția la numărul de telefon 902 și la fața locului s-a prezentat reprezentantul DP
Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier ambele unități de transport au fost deteriorate, iar
careva persoane nu au fost traumatate fizic.

La 23 iunie 2016, a fost înregistrată cauza contravențională cu nr. 7332, iar în conformitate cu dispozițiile art. art. 10, 32, 34, 36, 384, 385, 400, 422 și 433 Cod contravențional, inspectorul superior a SDAR a SSTCR al DP mun. Chișinău, prin încheierea din 24 iunie 2016 a dispus pornirea procedurii contravenționale prevăzute de art. 242 alin.(2) Cod contravențional în privința Nataliei Gațcan, prin care ultimei i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 50 u.c., ceea ce constituie suma de 1 000 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

Consideră reclamanta că datorită acțiunilor Nataliei Gațcan, dânsa în calitate de parte vătămată, a suferit incomodități profesionale și familiale, precum și a suportat cheltuieli nejustificate.

La 8 iulie 2016 s-a adresat Nataliei Gațcan cu somație, prin care a solicitat efectuarea reparației automobilului accidentat, precum și compensarea benevolă a cheltuielilor de transport pentru deplasare în mun. Chișinău și repararea prejudiciului moral la discreție, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 10, 512, 514, 572, 585, 619 ale Codului civil.

Solicită Ivanov Oxana, încasarea de la Gațcan Natalia a pagubei materiale în sumă de 936 lei și a pagubei morale în sumă de 10 000 lei, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătoreiei Chișinău (sediul Centru) din 16 ianuarie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de către Ivanov Oxana împotriva Nataliei Gațcan, intervenient accesoriu CA „Asterra Grup” SA, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul accidentului rutier, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 ianuarie 2017 Ivanov Oxana a depus cerere de apel nemotivată, iar la 30 mai 2017 a depus apel motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Ivanov Oxana și a fost menținută hotărârea Judecătoreiei Chișinău (sediul Centru) din 16 ianuarie 2017.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut prevederile art. 14 alin. (1) și art. 1398 alin. (1) din Codul civil, art. art. 4 alin. (1), 19 alin. (1) lit. d), 22 alin. (8) lit. a), b) și art. 28 alin. (1), (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 care reglementează aspecte ce țin de categoriile de persoane pasibile de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, obligațiile asiguratorului, modul de stabilire a despăgubirilor și plata despăgubirilor.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a ajuns la concluzia respingerii acțiunii, aceasta deoarece s-a stabilit cu certitudine că în urma accidentului rutier CA „Asterra Grup” SA a recunoscut cazul Oxanei Ivanov ca caz asigurat și a fost deschis dosarul de daune, iar la 11 iulie 2016, prin acordul la dosarul de daune nr. 2443/R/06/2016, privind plata despăgubirilor de asigurare, fără echivoc CA „Asterra Grup” SA și Ivanov Oxana au convenit la suma de 8 389 lei, cu titlu de prejudiciu material care urmează a fi încasat de ultima.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiată și legală soluția primei instanțe, respingând argumentele invocate de apelantă, or, Ivanov Oxana nu a demonstrat prin probe justificative faptul că i s-a cauzat careva prejudicii.

La 9 ianuarie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Ivanov Oxana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material, și anume, art. 19 alin. (2) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 și art. 1422 alin. (1) Cod civil.

Remarcă că prima instanță a examinat cauza în lipsa sa, respingând cererea de amânare a ședinței, fapt prin care i-a îngrădit dreptul de a face cunoștință cu poziția intervenientului accesoriu și de a prezenta probe suplimentare.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 7 noiembrie 2017, a fost expediată în adresa părților la 8 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 17614. (f.d. 121).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că Ivanov Oxana s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 ianuarie 2018, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017, în termen.

La 31 ianuarie 2018, în adresa intimătei, Gațcan Natalia a fost expediată copia recursului declarat de către Ivanov Oxana cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata, Gațcan Natalia nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ivanov Oxana în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat către Ivanov Oxana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurentei cu referire la faptul că prima instanță a examinat cauza în lipsa sa, respingând cererea de amânare a ședinței, fapt prin care i-a îngrădit dreptul de a face cunoștință cu poziția intervenientului accesoriu și de a prezenta probe suplimentare, or, Ivanov Oxana, având calitatea procesuală de reclamantă a dispus de suficient timp de a prezenta probe suplimentare și nu i-a fost îngrădit acest drept.

Totodată, Ivanov Oxana fiind citată legal pentru ședința de judecată din 19 septembrie 2016 (f.d. 26), care ulterior a fost amânată pentru 1 noiembrie 2016, cu înștiințarea sub semnătură despre data și ora ședinței (f.d. 30), la 1 noiembrie 2016, Ivanov Oxana a depus cerere de amânare, invocând antrenarea sa, într-un alt proces de judecată, ședința de judecată fiind amânată pentru 24 noiembrie 2016, ulterior pentru 16 decembrie 2016 și respectiv pentru 16 ianuarie 2017, la care dânsa a fost prezentă, despre care a fost înștiințată în mod legal, contra semnătură (f.d. 36-38, 49-51), a fost obligată să se folosească cu bună-credință de drepturile procedurale, în sensul art. 56 și art. 61 CPC și să participe la examinarea cauzei, iar în sensul art. 100 alin. (3) CPC, în cazul amânării judecării cauzei, nu este necesară citarea participanților la proces prezenți la ședință.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ivanov Oxana.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ivanov Oxana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva